

במזל חשיש

ג'אקלין

המלכה — והופ, השוטרים מצאו. חומר החשוד כחשיש. השוטרים המשיכו עדיין לא לאהוב חשיש, והדוגמנית היפהפיה חזרה לכלא. ושטר אחד, שמאמין כנראה ב"אמונות ספלות, מילמל: "ההורוסקופ שלה זה בסך מזל חשיש."

כשהגיעה ג'אקלין סיקלם לישראל, היא הייתה הדמות הבולטת ביותר בארץ — זאת אומרת, בדיונוף והדיס-קוטקים. היה לה פרץ צוף נהדר, גוף משגע ויגובה שגרם להתרוממות הנפש — 190 ס"מ. ויזיה סנטימטרים — כל אחד פצצה.

חוץ מהבילויים הלוי ליים שלה בדיסקוטקים והבוקרים בבריכה של מלון הילסון ובספתים, היא הייתה עיסוקים צדדיים: היא עסקה ב"דוגמנות, היא צולמה ב"סרטים ואם להאמין ל"משטרה, אז היא גם סחי רה בחשיש. בבוקר ב"היר אחד, ספרה המשי"טרה לשופטים, היא נמ"צאה במיטה אחת עם צדוק קראוס, ובחדר א"חד עם שתי מזודות מל"אות 36 קילו חשיש.

המשטרה לא אהבת חשיש, וג'אקלין וצדוק נשלחו למעצר עד להע"מדתם לדין. ג'אקלין ע"ערה ובצו בית המש"פט העליון שוחררה ב"ערבות, לאחר שישיבה שבועות ארבע. היא חז"רה לדיסקוטקים, לבריכה, לצלומים, ולדידה אריק איינשטיין ואורי זוהר, שהם היו אלו ששיחררו אותה בערבות.

טוב, אז הפיאנדה, לא? קדחת! ביום שי"שי האחרון באו לביחה בלשים, בדיוק ב"שעה שג'קלין התכוננה לקבל את פני שבת

רינה וישראל פוליאקוב

לפני מחר או מחרתיים

את אשר יגורתי, בא לי. פולי, זה ש"נולד בתור ישראל פוליאקוב, מהג"ש-ים, הולך להתגרש מרינה גנור, שהיא אשתו.

ליבי אמר לי שמשוה לא בסדר, אני נש"בעת לכם. אחרת, למה היא התארתה ב"לונדון כחצי השנה האחרונה, והוא בתל"אביב? זה חיי משפחה, זהו אבל מילא, כאלה הם החיים. עוד אגדה יפה אחת התנפצה ל"רסיסים.

ואיזה אגדה יפה ששני השוכבים האלה היו: שניהם היו יפהפים, שניהם היו עשירים, שניהם היו מוצלחים, ושניהם היו מאושרים. לפחות, הם נראו מאושרים, אני מוכנה ל"הישבע.

עד שהפסקו להיות מאושרים. בהתחלה רינה סיפרה שהיא חולה בכליות, והפסיקה להופיע במרי מרי. אחר-כך היא טסה לרומא לשהות קצרה, כדי לספל בכליות האלה, אבל ירידה בתיאטרון — ועם ידידים כאלו, מי צריך שונאים? — טענו שהיא נסעה לספל שם במישהו שונה לגמרי. ואז היא הסתלקה ללונדון, לפני חצי שנה, ולא חזרה עד עצם היום הזה.

ופולי הכודר הסתובב לבד כרחובות ה"כרך הגדול — תלאביב, אני מתכוונת. ו"עכשיו בום — מתגרשים.

ומה החלק הכי עצוב בסיפור? אתם זוכ"רים אולי שפולי ורינה השתתפו בסרט לפני חזרו, והופיעו שם שניהם ערומים כביום היותם, ובסוף הסרט הם נפרדים — בסרט אני מתכוונת. ועכשיו עומדת להתקיים ב"קרוב הקרנת הבכורה של הסרט. אז מה

שלא נדע מצרות

לך נבס, ואתה תכשיטן טוב, אז מוקי השתכנע. רק נפטר מצרה זו, וכבר נפלה עליו אחרת: אחת כתבה לו מדנמארק, ש"נדמה לה שהוא קרוב משפחה שלה

זוכרים שיפירתי לכם לפני כמה זמן על חשבוב העצוב, מוקי זמיר, זה ה"חייל עם הנבס שישב בדיונוף? מאז, הבחור אומלל. הוא הולך — כן, הוא כבר מחוץ לנבס — ובוכה לכל מי שרק מוכן להקשיב, עד כמה חייו הפכו לה"יות לא-חיים.

מה התברר? מאז הפירסום, נדבקו אליו כל מיני אסונות, רחמנא ליצלן. אסון אחר ונגשה אליו יום אחד ברחוב וביקשה כסף להפלה, כי הוא הכניס אותה להריון. אומנם מוקי היה מוכן להישבע שהוא לא ראה את הבחורה הזאת מימיו, אבל ההיא חיו לה סימ"נים משכנעים: „אתה מוקי זמיר, והיה

מוקי

שאבד במלחמת העולם השנייה, ועלי"חם להיפגש. אומנם מוקי עדיין לא נולד בכלל במלחמת העולם השנייה, אבל זה באמת פרט קטן. אבל על צרה אחת שכח מוקי בכלל לשפר: על החזמנה שקיבל ממיליונרית אמרי"קאית, לבוא אליה לארצות-הברית כדי להציג שם את תכשיטיו. גם הצרה הזו באה עליו בעיקבות הסיפור שלי — אבל מה לעשות, אי אפשר לזכור לשפר הכל, נכון?

ומה אתם חושבים שהיא היתה?

לא מהסס הרבה, ואומר לה בסדר. הגברת פונה מייד לעבר הכניסה, וצביקה בעקבותיה. כשהוא מספיק עוד ברוגז האחרון להרביץ ל"חברו קריצה רבת-משמעות. יעני, תראה איזה קלף משוגע שהולך לי כאן.

הוא היה יכול לחסוך לעצמו את הקריצה. כי הקלף המשוגע היה יותר משוגע מקלף. הבילוי בצפת היה פלופ אחד גדול. הגברת לא הירשתה לאדון לשים עליה אפילו יד. כל הזמן רק „מה אתה חושב לעצמך? ו"מי אתה חושב שאני?" ושאר שאלות ידועות מסוג זה. וכשהוא ניסה להדק אותה קצת אליו בשעת הריקוד ב"מועדון השעות הקטנות, היא כמעט קטפה לו את הראש.

בקיצור, הבחור יצא מטושטש. זה שיש עדיין בתולות קדושות ב"עולם, זה הוא שמע. אפילו זה שיש בתולות קדושות זקנות הוא שמע — למרות שלא האמין כל-כך. אבל זה שבתולה קדושה כוו הסחוב אותו לבלוי לילי בצפת — זה הוא שמע בפעם הראשונה בחייו. בשביל מה?

טוב, אבל צביקה הוא בחור שמשלים עם המציאות. הוא החליט שוהו זה, וזי. הפסיד ערב — הפסיד. השניים חזרו לטבריה, ולי"מחרת סיפר צביקה לחברה על החרבוץ שהוא חסף: ערב שלם בצפת — עם בתולה שלא וותנת לשים עליה יד. „רגע, רגע, אתה מתכוון ל"ז" שאל מישהו בחבורה, ונקב ב"שמה של הגברת.

„או אולי מעניין אותך לדעת", גילה החבר, „שהבתולה הזו היא גרושה ואם לילד."

צבי לופוביץ, פפי שאינכם זוכרים ודאי, הוא מהחברה ה"טובים. קבל עתיר נכסים, יאכטה (בחי"ל קוראים לזה סירת מנוע, אבל לא חשוב) וכל זה. נוסף לכך הוא גם גיסו של אפרים ק"ש, וזה עושה אותו למבין גדול בהומור. משום כך הוא הצ"ליח לחייך אפילו אחרי מה שקרה לו בצפת לאחרונה.

מה שקרה לו בצפת זה היה ככה: לפני חצי שנה הוא התחתן, ולא סתם, אלא עם הכת של הרולד סטאטמן, איש הביטוח המפור"סם ממנויים. התחונה היתה מפוארת, והנישואין נמשכו שלושה חו"רשים תמימים. בתום שלושת חודשי האושר הארוכים, הפך צביקה להיות הגרוש הטרי ביותר בדיונוף.

אבל לא זה מה שקרה לו. זה קרה לו מומן. מה שקרה לו עכ"שו, זה שכדי להירגע מגירושו — ואולי מנישואיו? — חזר צבי"קה והטיל עצמו במרץ לאורח חייו הטרומ-נישואיים. במיסגרת זו, מצא עצמו, באחד מימי חמישי האחרונים, בטבריה, יחד עם כל החברה, בוויקאנד קטן במלון גלי-כינרת.

וישב לו אם כן צביקה בשלוחה בבאר של המלון, ומספר לחברו היושב לצידו איזו מעשיה על איך שהמכונה שלו בגרה, ושאר דב"רים נורא חשובים כאלו. פתאום מתערבת בשיחה גברת נחמדה ש"ישיבה לצידם בבאר, ומציעה לצביקה — ככה, דוגרי, היום הרי כלנו מודרניים וחוששיים, לא? — להצטרף אליה לצפת בפ"אס 600 שלה.

צביקה סוקר את ההצעה, רואה שהיא אמנם לא בת 16, ואפילו לא בת 18 — ואפילו לא בת כסול — אבל בכל זאת חתיכה. הוא